

Myre Havbruk AS
Havnegata 9

8430 MYRE

Ford: Tildelingsseksjonen
Saksbehandler: Skjetne/Remø
Telefon:
Vår referanse: 17/2100
Deres referanse:
Dato: 11.05.2018

Myre Havbruk AS – Avslag på søknad om utviklingstillatelser

Vi viser til søknad av 31. januar 2017 om fem utviklingstillatelser fra Myre Havbruk AS (heretter Myre Havbruk eller søker) for å realisere konseptet "FLO FLO".

Søknaden

Myre Havbruk søkte 31. januar 2017 om fem utviklingstillatelser for å realisere konseptet «FLO FLO». Konseptet er tredelt og består av en oppdrettsmerd med dokkingstasjon for ulike havbrukslektere og servicefartøy, lektere med ulike funksjoner og et spesialdesignet brønn- og servicefartøy.

Oppdrettsmerden skal ha dokkingfunksjon og være designet for å kunne skifte mellom ulike typer drift, det være seg åpent, åpent med luseskjørt eller semilukket. Grunntanken bak merden er at man skal kunne utnytte de ulike driftstypenes fordeler når det er behov, og det på en tilnærmet sømløs måte.

De ulike lekterne i konseptet skal være tilpasset ulike operasjoner i drift. Søknaden beskriver at det skal brukes lektere for levende transport, vannbehandling og avfallshåndtering. Utover disse nevnes en rekke andre lektere også i søknaden. Dette inkluderer lekter for smolt-transport, mel og fôrtransport, service og beredskap, dead-haul/slakt og kontainertransport. Brønn- og servicefartøyet skal være designet for enkelt å transportere de ulike lekterne.

Konseptet med merd, lektere og fartøy legger opp til en logistikk-løsning der tradisjonelle brønnbåter som i dag blir hyret inn for forskjellige operasjoner, blir overflødige. I driften vil da FLO FLO-lekterne og FLO FLO-fartøyet erstatte brønnbåtene blant annet til avlusning, og frakt av fisk og fôr til og fra anlegg. Merden er også designet for å samhandle med lekterne i langt større grad enn hva tradisjonelle merder er designet for å samhandle med brønnbåter.

Oppdrettsmerd

Produksjonsenheten i konseptet er en sirkulær oppdrettsmerd i for eksempel stål. Merden skal ha en flytekrage med en kanal som strekker seg tvers igjennom flytekragen. Kanalen skal kunne stenges. Under flytekragen skal det henge en sylindrisk not med konisk bunn og/eller duk. I senter av merden skal det gå et vertikalt rør ned til bunn av merden.

I merdens kanal er det lagt opp til dokkingmulighet for de ulike lekterne i konseptet. Her skal lekterne kunne fortøye, og dette skal bidra til gjennomføring av ulike operasjoner i drift uten fare for å skade merden og på den måten føre til rømming av fisk. Dokkingstasjonen med lekterne kan ifølge søker benyttes i forbindelse med transport, lagring, oppdrett og behandling. At kanalen skal kunne lukkes i begge ender og avgrenses i horisontalplanet åpner også for at man kan holde fisk i kanalen. Det gir ifølge søker muligheter ved sortering, oppfôring, samdrift (laks/torsk), behandling osv.

Flytekragen skal i tillegg ha et ballasteringssystem som gjør at den kan heves og senkes i vannet ved behov. Ifølge søker oppnår man med denne funksjonen en rekke driftsmessige fordeler og muligheter som:

- Enklere vedlikehold av flytekrage og merd
- Heving og senking i forbindelse med forankring/dokking av lekter og servicefartøy
- Trengning og sortering av fisk ved lasting og lossing
- Omgjøring av den øvre delen til et lukket volum for badebehandling
- Funksjon som luseskjørt, for å forhindre lusepåslag
- Å tvinge fisken til å gå dypere
- Enklere forflytning mellom lokasjoner
- Samtidig oppdrett av laks og lagring av torsk

Flytekragens konstruksjon skal også gjøre det mulig å plassere lys, fôrings-, overvåkning- og tilsvarende utstyr optimalt på merden. For å unngå at fisken skal bli stresset av skyggene fra overflaten skal det benyttes beroligende lyssetting og farger. Det skal også plasseres ut elastomerklosser i kanalen for å isolere bort eventuelle støtlaster fra lekterne.

Med mobile eller fastmonterte vinsjer på flytekragen skal bunnringen kunne heves og senkes. Det gjør at oppdretter på en enkel måte skal kunne trenge fisken før; sortering, lasting til brønnlekter og eller når man ønsker et mindre vannvolum ved for eksempel medikamentell badebehandling.

Merdene har individuell forankring og skal etter planen forankres med fire liner totalt, to fra ene siden og to fra motsatt side. De to på samme side skal gå i kryss.

Merden skal også ifølge søker kunne drives tilnærmet lukket med duk i eller rundt merd. Vann pumpes da opp igjennom det vertikale senterrøret i merden. Røret forløper fra under merden og opp til en høyde som er tilgjengelig for lekteren i dokkingstasjonen. På den måten har man et vanninntak som er tilgjengelig under lusebeltet for lekteren når denne er plassert i kanalen. Vannbehandlings-utstyr som CO₂-lufter, O₂-blåsere, mekanisk vannfiltreringsutstyr og vannsirkuleringsutstyr kan da plasseres ombord på lekteren.

Merden skal også ha et system for oppsamling av fôrspill og faeces. Ifølge søker vil den konformede bunnen samle opp det meste av avfallet og et system med dyser i duken vil spyle avfallet ned mot slamsugere plassert på et utvendig rør på senterrøret. Gråvannet suges deretter inn av slamsugerne og ledes opp til septiktank. Deretter skal ifølge søker et fleksibelt logistikksystem sørge for at avfallet blir transportert bort og destruert på en forsvarlig måte.

FLO FLO brønn- og servicefartøy

FLO FLO-fartøyet er et brønn- og servicefartøy med tørrdokk, hvor brønn-, behandlings- og/eller bulk-lektere skal kunne forankres. Lekterene skal kunne skiftes ut ved at fartøyet med ballasteringsutstyr (inkludert rensing) kan heves og senkes i vannet, slik at lekteren kan flytes av og på for transport.

Et slikt fartøy åpner ifølge søker for logistikkmuligheter som er gjennomgripende sammenlignet med dagens konvensjonelle brønnbåttransport. Fartøyet vil gi oppdretter og reder bedre fleksibilitet, driftstid og økonomi, samt sikre dedikerte lektere til spesifikke operasjoner for optimal fiskevelferd.

Søker har identifisert følgende operasjoner som spesielt sentrale:

- Optimal slaktefisk-transport
- Lukket ventemerdfunksjon ved slakteri
- Ektoparasittbehandling av fisk ved oppdrettsanlegg med og uten moderfartøy
- Velferdsforebyggende tiltak i alle ledd av logistikk-kjeden

Fartøyet skiller seg fra konvensjonelle brønnbåter ved at brønnen ikke er tenkt bygget som en del av skroget. Skipet/fartøyet skal tilsvare traktoren i landbruket, og skal frakte lektere spesialtilpasset forskjellige havbruksoppgaver. Formålet med dette er å gi økt fleksibilitet i logistikk-kjeden for slaktefisk, øke driftstiden av fartøyet, samt sikre dedikerte enheter til spesifikke operasjoner i oppdrettsvirksomheten.

FLO FLO -fartøyet skal være designet for lavere hastigheter enn eksisterende brønnbåter. Optimal hastighet i transitt i forhold til forbruk skal ligge på rundt 8-9 knop. Fartøyet skal være tilpasset en sone- og regiontankegang med fokus på fleksibilitet, effektivitet og spesialisering. En tankegang søker mener vil være med på å forebygge brønnbåtrelatert smitte mellom ulike regioner/soner og gi bedre fiskevelferd.

FLO FLO-fartøyet skal i tillegg ha en spesialdesignet hekkport som gjør at fartøyet kan brukes «on site» til vask, desinfeksjon og vedlikehold av servicefartøy, nøter, fôr- og alle typer lektere. Spillvannet skal samles opp og destrueres på en forsvarlig måte. Søker mener derfor å unngå unødvendig og kostbar logistikk. Dette er ifølge søker ytterligere en løsning for å redusere faren for smitte mellom ulike anlegg.

Lekterløsning - «FLO FLO-lekteren»

Konseptet inkluderer flere typer lektere. Disse er lektere for levende transport med ventemerdfunksjon, behandling av fisk, avfallshåndtering, smolt-transport, mel og fôrtransport, service og beredskap, dead-haul/slakt og kontainertransport.

Lekterne skal ifølge søker blant annet kunne utrustes med utstyr for: mekanisk- og legemiddelbasert behandling, vannbehandling og filtrering, avfallslagring og behandling, overvåking og måling, sortering og telling, lasting og lossing mv.

Søker legger til grunn at lekterlogistikk-konseptet vil gi oppdretter en unik fleksibilitet samtidig som det vil bidra til økt innovasjon, da det skal bli vesentlig enklere og ikke minst billigere å utvikle, teste ut og implementere nytt utstyr. Man skal heller ikke lenger behøve å tilpasse utstyret om bord på en eksisterende brønnbåt, man skal heller bygge om/tilpasse en FLO FLO-lekter. En tilsvarende operasjon om bord i brønnbåten vil sette den ut av drift i en ombyggingsperiode.

Levende transport- og ventelekter

Med et lukket vannsirkuleringsystem tilsvarende det på eksisterende brønnbåter vil man ifølge søker kunne sikre stabil vannkvalitet. Dette sammen med mulighet for gradvis nedkjøling (RSW) mener søker vil gi fisken en mest mulig stressfri tilværelse. Dette lekterkonseptet kan ifølge søker bidra til å redusere håndtering av fisken, slik at fisken stresses mindre. I tillegg vil FLO FLO-lekteren ifølge søker kunne fungere som lukket ventemerdd ved slakteri.

Behandlingslektere

Dagens avlusningsmetoder er ifølge søker ofte kompliserte og medfører en økt risiko for å skade fisken, rømming og resistensutvikling. FLO FLO-lektere skal designes kun til dette formål, noe som søker mener vil gi en mer effektiv, skånsom og ikke minst permanent avlusing, med doseringskontroll, nullutslipp, økt fiskevelferd og så videre. Villfisk og organismer som lever rundt anleggene vil ifølge søker i liten grad påvirkes, samtidig som man reduserer luseproblemet.

Metoder for behandling av fisken i konseptet

Ved badebehandling så skal merden lukkes ved at en tett duk som trekkes rundt merden og knyttes sammen med et glide- og borrelåssystem. En tetningsring oppe og nede på duken vil deretter ekspandere og med det holde duken på plass inn mot merden. Festing av duk vil ifølge søker være en operasjon som mest sannsynlig vil kreve servicefartøy, dykkere og eller bruk av ROV. Det vil ifølge søker også være mulig å inkorporere et system for kontrollert og stressfri bedøvning av fisken før badebehandlingen. En behandlingsenhet som er plassert i kanalen vil sørge for optimal dosering av legemiddel og sikre tilfredsstillende vannkvalitet under hele badebehandlingen.

Som et alternativ til legemidler skisserer søker at man i konseptet kan benytte ferskvann. I den forbindelse skriver søker at man kan ha et omvendt osmoseanlegg (1000m³/døgn) om bord behandlingsenheten for «on site» ferskvannproduksjon. Et annet alternativ søker skriver at de kan benytte er å hente ferskvann fra en nærliggende ferskvannskilde. I det

tilfellet kan behandlings-enheten da i tillegg utstyres med vannbehandlingsutstyr, noe som gjør at ferskvannseksponeringen forlenges. Søker legger til grunn at lang eksponeringstid vil være gunstig for å sikre at lusa slipper tak, dør og kan filtreres ut.

Mekanisk behandlingsutstyr som børster og spyler fisken med ferskvann eller varmt vann skal også kunne plasseres om bord i behandlingsenheten. Søkers løsning legger opp til at fisken i en periode etter behandling skal kunne svømme i et semilukket miljø der fisken kan restitueres og føres slik at den får tilbake sitt naturlige slimlag.

Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5:

§ 22. Særlige formål

(...)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

(...)

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (...)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere. (...)

Fiskeridirektoratets vurdering

Hovedformålet med utviklingstillatelser er å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode, jf. laksetildelingsforskriften § 22 annet ledd. Ifølge retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelser¹ er formålet også å

¹ Se retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelser til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret oppdatert 21. juni 2016: <https://www.fiskeridir.no/Akvakultur/Tildeling-og-tillatelser/Saertillatelser/Utviklingstillatelser>

stimulere til økt bærekraft, ønsket omstilling og innovasjon og økt samlet verdiskaping i næringen. Videre skal utviklingstillatelse legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det gis akvakulturtillatelse til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger.

Avgjørelsen av om det skal innvilges utviklingstillatelse bygger på en skjønnsmessig, faglig vurdering, jf. bestemmelsen gjengitt over. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt utviklingstillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige investeringer og innovasjon. Det stilles strenge krav for å få utviklingstillatelse og listen for å få slik tillatelse ligger høyt.

Utvikle teknologi

Laksetildelingsforskriften § 23b første ledd stiller krav om at prosjektet må kunne bidra til å «utvikle teknologi». I retningslinjene er det videre presisert at: «*Konkret skal utviklingstillatelse legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis akvakulturtillatelse til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger. Ordningen er avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer.*»

Sammenholdt med formålet bak ordningen medfører dette at ordningen er avgrenset til utvikling av produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner. Dette er også lagt til grunn i flere klageavgjørelser fra Nærings- og fiskeridepartementet.² Den omsøkte oppdrettsmerden i konseptet er en flytende produksjonseenhet for oppdrett av fisk. Merden skal erstatte tradisjonelle merder og den anses derfor å innebære utvikling av produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner. Fiskeridirektoratet legger etter dette til grunn at vilkåret om at prosjektet kan bidra til å «utvikle teknologi» er oppfylt for oppdrettsmerden.

Lekterne og fartøyet er enheter som sammen skal bidra i nødvendige operasjoner som avlusning, fôrtransport og transport av fisk til og fra merden. Dette er operasjoner i og rundt produksjonen av laks i sjø. Slik Fiskeridirektoratet ser det vil lekterne og fartøyet i seg selv erstatte funksjonene som dagens brønnbåter, fôr båter, ensilasjebåter og til en viss grad servicefartøy har ved driften av oppdrettsanlegget. I tillegg til dette vil lekterne ha en funksjon inn mot den lukkede driften da utstyr for vannbehandling og slamfiltrering skal plasseres om bord i en av lekterne. FLO FLO-fartøyet vurderes til å ha en hovedfunksjon som transportmiddel for lekterne. Søker opplyser at fartøyet i tillegg til å fungere som transportmiddel kan benyttes til vask og desinfeksjon av nøter, samt vedlikehold av servicefartøy.

² Se bl.a. avgjørelse i sakene Måsøval Fiskeoppdrett AS av 3. november 2016 og Pure Farming AS av 22. november 2017: <https://www.fiskeridir.no/Akvakultur/Tildeling-og-tillatelse/Saertillatelse/Utviklingstillatelse/Brev-og-vedtak>

Lekteren som skal bidra under semilukket drift vurderer Fiskeridirektoratet under tvil til å ha nær nok tilknytning til selve produksjonen av fisk til å kunne omfattes av ordningen med utviklingstillatelser. Resten av lekterne har etter direktoratets vurdering hovedfunksjoner knyttet til avlusing, transport og lagring. Disse vurderer vi derfor til å ikke være teknologi med nær nok tilknytning til produksjonen av fisk til å være omfattet av ordningen med utviklingstillatelser. Det samme gjelder FLO FLO-fartøyet.

Vi vil derfor ved vurderingen av om vilkåret om betydelig innovasjon er oppfylt, kun foreta en vurdering av lekteren som anses å ha nær nok tilknytning til produksjonen av fisk, jf. laksetildelingsforskriften § 23b første ledd.

Betydelig innovasjon

Utviklingstillatelser kan som nevnt over kun tildeles til prosjekter som innebærer «*betydelig innovasjon*», jf. laksetildelingsforskriften § 23b første ledd. I følge retningslinjene vil hva som skal anses som «*betydelig innovasjon*» være en skjønnsmessig vurdering. Fiskeridirektoratet tar derfor utgangspunkt i definisjonen av hva som er utviklingsarbeid og vurderer om det konkrete prosjektet vil innebære tilstrekkelig innovasjon.

Retningslinjene viser til Statistisk sentralbyrå sin definisjon som definerer utviklingsarbeid som «*systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring, og som er rettet mot: å framstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger.*» Med utgangspunkt i denne definisjonen og presiseringen i retningslinjene vil den aktuelle innovasjonen når det gjelder ordningen med utviklingstillatelser være ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi. Vi finner grunn til å tydeliggjøre at vilkåret i laksetildelingsforskriften § 23b er at innovasjonen må være «*betydelig*».

Hovedkriteriene for utviklingsarbeid er at det skal inneholde et nyhetselement og at det er knyttet en viss form for usikkerhet til resultatet. Det må derfor gjøres en vurdering av hvorvidt konseptet kan sammenlignes med eksisterende teknologi, hva som eventuelt er forskjellig fra nærmeste sammenligningsgrunnlag, og i hvilken grad dette påvirker usikkerheten i resultatet og innovasjonspotensialet.

Merden i konseptet er som tidligere nevnt en kombinasjon en flytekonstruksjon med dokkingstasjon, not og duk i bunn. Den legger med sin utforming til rette for en del funksjoner som ikke konvensjonelle oppdrettsmerder gjør. Sentrale funksjoner er dokkingmuligheten, senking og heving av flyter, oppsamling av slam. Merden vurderes på bakgrunn av dette til å inneholde nyhetselementer.

Ifølge søker er merden designet for å kunne skifte mellom ulike driftstyper; åpent, åpent med luseskjørt eller semilukket. Grunntanken til søker er at man skal kunne utnytte de ulike driftstypenes fordeler ved behov på en tilnærmet sømløs måte.

Søker ser for seg å drive semilukket i en periode ved smolt-utsett for å gi fisken en best mulig start på livet i sjø. Et kontrollert tilvenningsmiljø i første del av produksjonen vil ifølge søker være et viktig tiltak for å redusere dødeligheten. Søker skriver at det også vil være aktuelt å

drive semilukket i perioder med smoltutvandring fra elvene, måneder med påvist mye lus og når det er fare for sykdomssmitte fra eller til anlegget. Utover semilukket drift i perioder vektlegger søker bedre og hyppigere behandling mot lus som et virkemiddel for å løse utfordringene knyttet til luseproblematikk i næringen.

Å drive med åpen merdteknologi og åpent med luseskjørt er ordinær praksis i akvakulturnæringen i dag. Det å bytte mellom semilukket og åpen drift er derimot ikke vanlig praksis. Søker skriver at i semilukket drift vil de enten ha en lukket pose i eller rundt merd. Utover dette er søkers beskrivelser av hvordan man skal gå fra åpen til lukket drift svært begrenset. Beskrivelser av strømningsmønster, strømningshastighet og duken/posen er også svært begrenset, eller fraværende. Semilukket drift fordrer også at en lekter med riktig utstyr ligger i dokkingstasjonen. Dersom man skal drive semilukket i perioder med smoltutvandring, måneder med mye lus eller i perioder med fare for sykdomssmitte vil man måtte ha en lekter tilpasset semilukket drift i hver enkelt merd, noe som etter Fiskeridirektoratets vurdering potensielt vil være relativt kostnadsdrivende for de som skal drive anlegget.

Når det kommer til konseptets bidrag til å redusere rømming oppgir søker at konseptet gjør dette gjennom å ha dimensjonert forankringssystemet i henhold til NYTEK-forskriften, og at man på grunn av oppdrettsmerdens design kan forøye servicefartøy, lektere og brønnbåter på en sikker måte. I tillegg mener søker at merdens design vil bidra til sikrere operasjoner ved anlegget og redusere faren for menneskelig svikt. Fiskeridirektoratet finner det imidlertid ikke godtgjort at rømmingsfaren er redusert ved dette konseptet sammenlignet med konvensjonelle oppdrettsanlegg.

Merdanlegget er i hovedsak tenkt plassert på konvensjonelle lokaliteter, men kan ifølge søker på grunn av sin robuste konstruksjon også tilpasses mer eksponerte lokaliteter. Søker oppgir at mindre egnede lokaliteter med store sesongvariasjoner vil også kunne være aktuelle, da man i perioder vil kunne drive lukket. Fiskeridirektoratet kan basert på søknaden ikke se at det er godtgjort at konseptet kan benyttes for andre lokaliteter enn det som er tilfelle for konvensjonelle oppdrettsanlegg i dag med hensyn på eksponeringsgrad eller grad av lukkethet i en produksjonssyklus.

Når det kommer til konseptets forbedringer med hensyn på næringens miljø- og arealutfordringer kan Fiskeridirektoratet kun se at det er merdens slamoppsamlingsystem som vil gjøre seg gjeldende. Fiskeridirektoratet legger til grunn at konseptets slamoppsamling vil gjøre seg gjeldende både når konseptet drives åpent og lukket. Søkers løsning for oppsamling av slam i en konisk-, dukbelagt bunn i merden anses å være en forbedring med tanke på å redusere utfordringer med utslipp av organisk materiale. Teknologien i dette konseptet vil derfor kunne representere forbedringer sammenlignet med konvensjonell teknologi med hensyn til utslipp av partikulært organisk materiale og fôrspill. Myre Havbruk har imidlertid ikke dokumentert at slamoppsamlingsystemet vil fungere som skissert hverken i søknaden eller tilleggsinformasjonen.

De øvrige forbedringene som søker vektlegger relaterer seg til HMS, behandling av fisk mot sykdommer og lus og andre ulike driftsforhold. Disse forbedringene er ikke godtgjort i søknaden og relaterer seg til blant annet til fartøyet og flere av lekterne som er blitt vurdert til å ikke være produksjonsteknologisk utstyr/installasjon.

Av relevant teknisk dokumentasjon har søker levert en hydrodynamisk analyserapport som tilsynelatende er laget av søkeren selv, og som konkluderer med at konseptet er gjennomførbart. Utover dette kan ikke Fiskeridirektoratet se at det er vedlagt noen faglig dokumentasjon som kan bidra til å sannsynliggjøre at konseptet kan realiseres og føre til ulike former for innovasjon.

På bakgrunn av gjennomgangen over vurderer Fiskeridirektoratet at det ikke er godtgjort at søknaden innebærer «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23b.

Vedtak

Etter en vurdering av søknaden har Fiskeridirektoratet kommet til at deler av det omsøkte konseptet ikke innebærer utvikling av «teknologi» som er omfattet av ordningen med utviklingstillatelser, jf. laksetildelingsforskriften §23b første ledd. Det omsøkte prosjektet oppfyller heller ikke vilkåret om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften §§ 22 annet ledd og 23b første og annet ledd.

Fiskeridirektoratet avslår etter dette søknaden fra Myre Havbruk AS om fem utviklingstillatelser.

Klagerett

Dette vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagte skjema.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Myre Havbruk AS

Havnegata 9

8430

MYRE

Kopi til:

Nærings- og Fiskeridepartementet

Postboks 8090 Dep

0032

OSLO

Vedlegg

Orientering om klagerett